

Веднага почнали единъ слѣдъ други да слизатъ, а турцитѣ ги пречаквали, обирали и на сѣщото мѣсто убивали. Пейо Демирчевъ сполучилъ да изѣгне отъ другата страна на кѣщата, крилъ се два дни по таванитѣ и въ зори се промъкналъ за Казанлъкъ.

Кѣщата на Унджи Генча била двоетажна съ 8 стаи, изба, ракъджийница, двѣ конюшни, широкъ дворъ и добръ обградень. Въ ч. около два цѣлото здание се изпълнило съ мъже, жени, дѣца граждани и селяни. Слѣдъ малко врѣме, турцитѣ нападнали, счутили вратитѣ, нахлули въ двора и почнали да убиватъ на редъ и мъже, и жени, и дѣца, даже и пеленачета. Избили почти всички, обирали ги, обирали и кѣщата, а послѣ я запалили. Тукъ баба Тафина Андонова неволно била зрителка на много нѣща. . . . При това, тукъ падналъ убитъ мъжътъ ѝ Андонъ, братъ ѝ Пегръ Славовъ, Недѣлковитѣ четирма синове: Коле, Кънѣ, Иванчо и Михаилъ, Марийка Михайлова и двѣтѣ ѝ дѣца годиначета — близнаци. Въ завръщанието си слѣдъ освобождението, изъ пепелищата на тѣзи кѣща изровили до 250 глави и десегина кола кости, които закопали въ двѣ гробници въ Паленишкитѣ гробища.

Въ кѣщата на Пегръ Ивановъ се скрили около 30 д. граждани, а като нападнали турци тѣ, Пегровий баща Иванъ побѣгналъ презъ керемидитѣ, нъ турцитѣ го съзрели и убили. Послѣ испразднили пушкитѣ си и върху другитѣ, които до единъ умъртвили, само Господинъ Колчевъ ималъ нещастиего да остане за да оплаква днитѣ на живота си. Той е ударенъ съ коршумъ подъ ухото и коршума излезналъ презъ гушата. Слѣдъ това цѣли 4 дни се крилъ по дупки и нуждници. Болката била ужасна та не му дохождало на умъ нито за хлѣбъ нито за вода, па небилъ и въ състояние да яде и пие. Лека-полека отишелъ въ Казанлъкъ, послѣ го цѣрили въ Габровската болница, нъ дупката на гушата немогли да исцѣратъ, тѣй щото като пие вода, тя излиза презъ дупката и гласътъ му никакъ не се чува когато говори.

Дона Г. Кавалджиева като слушала отъ домътъ си писъкъ, врати разбиванье, грѣмежи по съседнитѣ кѣща и не било възможно да избѣгне нѣкъдѣ, тя рѣшила да се скрие въ избата. Нъ ако вземе дѣтенцето си, то ще почне да плаче и ще я издаде а пъкъ да го остави, мило ѝ. Нѣколко минути помислила и най-послѣ влезла въ стаята, цѣдунала дѣтенцето, заплакала